

Arrest

nr. 317 123 van 22 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. MALANDA
Dieudonné Lefèvrestraat 17
1020 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 21 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 mei 2024 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 augustus 2024.

Gelet op de beschikking van 24 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. MALANDA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot

horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 17 oktober 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1594 legt de eed af en tolkt Amhara

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. De kamervoorzitter geeft aan dat de bestreden beslissing op 15 april 2024 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats van verzoeker, dat er een beroepstermijn van dertig dagen gold waardoor de laatste dag van de beroepstermijn vrijdag 17 mei 2024 was. Het ingediend op 21 mei 2024 is aldus laattijdig.

VzP geeft toe dat zij het beroep laattijdig heeft ingediend maar beroept zich op overmacht, die ze als volgt beschrijft: zij had in de vorige procedure pro deo juridische bijstand gekregen maar in deze fase was het haar onduidelijk of deze juridische bijstand nog gold. Dit bleek uiteindelijk niet zo te zijn want de loonfiches van de persoon met wie ze samenwoont bleken een probleem hiertoe te vormen en het werd duidelijk dat dit voor haar een betalend beroep zou worden. Uiteindelijk besliste ze toch tot het indienen van het beroep, wetende dat dit laattijdig was maar ze rekende erop dat de beslissing niet op dezelfde dag aangetekend verstuurd werd als de dag waarop ze genomen werd. Ze heeft toe zich hierdoor mispakt te hebben en vraagt de Raad alsnog haar zaak te bekijken, ze woont buiten een opvangcentrum en miste aldus de begeleiding van een sociaalassistent.”

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen valabele argumenten bij die een ander licht werpen op de grond in de beschikking van 30 juli 2024 inzake de laattijdigheid van haar beroep.

5.1. Beroepstermijn

Verzoekende partij haar beroep is gericht tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) van 15 april 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing dertig (30) dagen.

Die termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

5.2. Kennisgeving

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs”*.

De bestreden beslissing werd, zoals in het verzoekschrift (p. 2) correct wordt opgemerkt en blijkt uit het administratief dossier, *“door verweerder middels aangetekende brief aangeboden bij de post, en dit ten vroegste op 15.04.2024”*.

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde bij aangetekende brief verstuurd naar de door verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats te Gent.

De kennisgeving gebeurde aldus op een correcte, regelmatige en rechtsgeldige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoekende partij. Zij betwist dit niet.

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan. Deze bedraagt *in casu* dus 30 dagen, zoals eerder aangegeven.

5.3. Laattijdigheid beroep

De beroepstermijn loopt in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals *in casu*, steeds vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, "tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst" (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Er ligt geen dergelijk tegenbewijs voor.

Zoals eerder opgemerkt, werd de aangetekende brief met bestreden beslissing op maandag 15 april 2024 aan de post overhandigd.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, was donderdag 18 april 2024 de eerste dag van de beroepstermijn. Verzoekende partij erkent en bevestigt dit overigens in haar verzoekschrift (p. 2): "*De beroepstermijn van 30 dagen ging ten vroegste in op 18.04.2024 (...)*".

Gelet op de beroepstermijn van 30 dagen, was vrijdag 17 mei 2024 de vervaldag van de beroepstermijn. Verzoekende partij had dus tot en met vrijdag 17 mei 2024 tijd om beroep in te dienen.

Het verzoekschrift, elektronisch verzonden op 21 mei 2024 om 23:55u, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat "*De beroepstermijn van 30 dagen ging ten vroegste in op 18.04.2024, zodat de laatste nuttige datum om beroep aan te tekenen 21.05.2024 is*", gaat dit uit van een verkeerde berekening.

Ter terechtzitting van 17 oktober 2024 geeft verzoekende partij uitdrukkelijk aan en toe het beroep laattijdig te hebben ingediend. Zij erkent en bevestigt alzo zelf het laattijdig indienen van haar verzoekschrift, maar beroept zich op overmacht.

5.4. Overmacht

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoont dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Verzoekende partij stelt dat er *in casu* sprake is van overmacht, maar ze toont dit niet aan.

Waar zij ter terechtzitting argumenteert dat zij uiteindelijk toch besliste om beroep in te dienen, wetende dat dit laattijdig was, maar dat zij erop rekende dat de datum vermeld op de bestreden beslissing van het CGVS de beroepstermijn slechts zou doen ingaan de eerstvolgende werkdag, maar dat uiteindelijk bleek dat de datum op de bestreden beslissing toch de *dies a quo* te zijn, aangezien de brief op dezelfde dag aan Bpost overhandigd werd, en dat zij zich hierin had mispakt, kan verzoekende partij niet worden gevolgd.

Dat verzoekende partij buiten een opvangcentrum woont en aldus de begeleiding van een sociaal assistent mist, zoals ter zitting wordt aangevoerd, neemt niet weg dat zij zelf verantwoordelijk is voor de organisatie van de briefwisseling op de door haar in het kader van haar verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats, en hier desgevallend (tijdig) gevolg aan te geven.

De Raad herinnert eraan dat na het aangetekend versturen door het CGVS van de bestreden beslissing op 15 april 2024, die blijkens verzoekende partij haar betoog ter zitting haar dus diezelfde dag nog zou hebben bereikt, zij met ingang van 18 april 2024 over een beroepstermijn van dertig dagen beschikte, waardoor zij dus tot en met vrijdag 17 mei 2024 de tijd had om beroep in te dienen.

Met haar betoog ter zitting dat zij in een vorige procedure *pro deo* juridische bijstand kreeg maar het in deze, huidige fase haar (aanvankelijk) onduidelijk was of deze juridische bijstand nog gold, en het tijd kostte om erachter te komen dat het deze keer voor haar een betalend beroep zou worden en het tijd kostte om het

nodige geld voor een advocaat bijeen te krijgen, toont verzoekende partij niet aan dat zij in voormelde periode van 30 dagen om redenen buiten haar wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden, niet in de mogelijkheid was om tijdig beroep in te dienen.

Dat verzoekende partij blijkens haar uitleg ter zitting niet in aanmerking kwam voor *pro deo* juridische bijstand omdat de loonfiches van de persoon met wie ze samenwoont hiertoe een probleem bleken te zijn, en het aldus (na een tijd duidelijk werd dat het) een betalend beroep werd, neemt niet weg dat zij even goed als eenieder in eenzelfde situatie over een beroepstermijn van 30 dagen beschikte, en zij toont niet aan dat zij hierdoor om een reden buiten haar wil die door haar wil niet kon worden voorzien noch vermeden niet over voldoende tijd en mogelijkheid beschikte om tijdig beroep in te dienen. Verzoekende partij toont overigens niet aan hoe haar situatie verschilt van elkeen in eenzelfde situatie.

Uit verzoekende partij haar argumentatie ter zitting blijkt dat zich er goed van bewust was dat het al te laat was om beroep in te stellen, maar dat zij uiteindelijk toch besliste tot het indienen van huidig beroep, goed wetende dus dat dit laattijdig is. Dat is louter en alleen aan haar eigen wil toe te schrijven, en verzoekende partij kan dit dan ook bezwaarlijk dienstig aan andere (redenen) verwijten. Dat verzoekende partij geen sociaal assistent heeft, neemt niet weg dat zij wel de bijstand van een advocaat geniet. Verzoekende partij maakt aldus niet aannemelijk dat zij om redenen buiten haar wil, die door deze wil niet worden voorzien of vermeden, niet tijdig beroep kon instellen.

Er wordt geen overmacht aangetoond.

6. Er wordt derhalve geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 30 juli 2024 opgenomen grond. Het beroep is onontvankelijk wegens laattijdigheid.

7. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,
M. DENYS,

kamervoorzitter
griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS